

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 3 състав,
в публично заседание на 17.01.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **11078** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 ДОПК.

Образувано е по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от Б. А. и Д. М., в качеството на управители, срещу Решение № ПО-100/14.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП С., с което е отхвърлена жалбата срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С210022-023-0002584/ 20.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

С жалбата са изложени следните доводи за незаконосъобразност и необоснованост на оспорения акт: В случая не са налице основания за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПОМ/, тъй като не е доказано, че събирането на очакваните вземания ще е невъзможно или значително затруднено. Липсва анализ на имущественото състояние на дружеството и не са изложени мотиви доколко без наложените ПОМ ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни събирането на бъдещите публични вземания. Обезпечението е наложено в нарушение на чл. 121, ал. 3 ДОПК, тъй като изцяло блокира дейността на дружеството. Не е извършена преценка на актуалното имуществено състояние на търговеца, вместо което са запорирани финансови средства, с което изцяло се препятства нормалната му дейност. Нарушен е и чл. 6, ал. 3 АПК, тъй като наложеният запор върху банковите сметки е несъразмерна и необосновано тежка мярка, с оглед обстоятелството, че наложената възбрана върху имоти на дружеството постига целта на обезпечението.

В хода на устните състезания по делото жалбоподателят, представляван от адв. Л.,

моли съда да отмени оспореното решение, както и потвърденото със същото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Подробни аргументи излага в представени по делото писмени бележки. Претендира присъждане на разноски.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуален представител юристконсулт Й., изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира присъждане на юристконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на платеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № Р-22221021005283-020- 001/15.09.2021 г., връчена по ел. път на 16.09.2021 г., е възложена ревизия на [фирма], с ЕИК[ЕИК], за определяне на задължения за отговорност за данък върху добавената стойност по доставки, извършени от [фирма], за период от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г. В хода й ревизиращият екип е установил, че предполагаемият размер на задълженията за отговорност за данък върху добавената стойност, за ревизирия период, ще бъде в особено големи размери - 3 260 964.06 лв., в това число главница 3 179 000.00 лв. и лихва 81 964.06 лв., към 15.09.2021 г., поради което без налагането на предварителни обезпечителни мерки ще бъде невъзможно или значително затруднено събирането на бъдещите публични задължения. В тази връзка е отправено мотивирано искане изх. № Р-22221021005283-039-001/15.09.2021 г. до публичен изпълнител при ТД на НАП С. за предварително обезпечаване на задълженията, които ще бъдат установени в хода на ревизията. В искането са изложени мотиви, че ревизията е за установяване на отговорност по чл. 177 от ЗДДС за задължения за ДДС на [фирма], за извършени доставки, документирани с фактури № [ЕГН]/27.05.2021 г. и № [ЕГН]/30.06.2021 г. Посочено е, че размерът на активите на дружеството е по-малък от очакваните задължения. Изложени са следните данни за ревизираното лице и установени обстоятелства в хода на ревизията: [фирма] осъществява дейност - строителство, проектиране и инвестиционна дейност с недвижими имоти, като е регистрирано по ЗДДС, считано от 16.05.2006 г. През ревизирия период /от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г./ дружеството е декларирало продажби на недвижими имоти. Извършена е проверка по прихващане или възстановяване, за периода от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г. във връзка с подадена справка-декларация по ЗДДС за данъчен период м. 07/2021 г., деклариран ДДС за възстановяване на основание чл. 92, ал. 3 от ЗДДС, в размер на 2 222 674,49 лв. Предстои издаване на А., като с изрична декларация жалбоподателят е посочил сумата да бъде възстановена по посочена банкова сметка в ТБ [фирма]. При извършената проверка е установено, че данъчният кредит през периода е формиран предимно от доставки на недвижими имоти от [фирма], ЕИК[ЕИК], по фактури: № [ЕГН]/27.05.2021 г., с ДО 15 795 000.00 лв. и ДДС 3 159 000.00 лв.; № [ЕГН]/30.06.2021 г., с ДО 100 000.00 лв. и ДДС 20 000.00 лв. При извършена справка в информационния масив па НАП, ревизиращият екип е установил, че за данъчен период м. 05.2021 г., м. 06.2021 г. и м. 07.2021 г. от [фирма] са подадени нулеви справки декларации по ЗДДС. В регистрите по чл. 124 от ЗДДС дружеството не е декларирало фактури за осъществени доставки. Впоследствие, с подадена СД по ЗДДС вх. № 22104511136/14.09.2021 г. дружеството декларира в дневника за продажби фактурите, издадени на [фирма] и формира резултат за

периода ДДС за внасяне, в размер на 3 179 000,00 лв., който към настоящия момент не е внесен.

От извършената справка в Имотния регистър и информационната система на НАП е установено, че [фирма] притежава недвижими имоти, върху които има учредени договорни ипотечи. Съгласно справка от информационната система на НАП дружеството не притежава МПС.

С процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, са наложени следните обезпечителни мерки: - възбрана върху недвижим имот, представляващ поземлен имот, К. 68134.901.1143, с предишен идентификатор: 68134.901.157, площ 71 кв. м., находящ се в [населено място], [улица], придобит с нотариален акт № 137, акт том 120, вписан в АВ [населено място], с цена на придобиване 120 000.00 лв., подробно описан в постановлението; - заповор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на [фирма], находяща се в ТБ [фирма], за сумата от 3 140 964.06 лв. Постановлението е връчено на ревизираното лице по електронен път на 01.10.2021 г. Наложената възбрана е вписана на 21.09.2021 г. в Служба по вписванията С. с вх. рег. № 68100, акт № 207, том XI. Изпратено е заповорно съобщение до ТБ [фирма], като съгласно отговор от банката, е наложен заповор върху откритата банкова сметка на [фирма], но наличните по сметката средства са недостатъчни за обезпечаване на вземането.

Против ПНПОМ изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г. е подадена жалба вх. № 53-03-2536/07.10.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С., оставена без уважение с оспореното в настоящото производство Решение № ПО-100/14.10.2021 г., издадено от директора на ТД-НАП-С.. Решаващият орган е изложил следните мотиви: Ревизиращият екип в достатъчна степен е мотивирал необходимостта от налагането на предварителни обезпечителни мерки, с оглед размера на предполагаемото задължение - общо 3 260 964.06 лв., както и вида на обезпечителната мярка. Извършени са справки за наличните активи на жалбоподателя в Имотния регистър, като е установено, че ревизираното дружество притежава недвижими имоти, върху които има учредени договорни ипотечи. Съгласно справка от информационната система на НАП дружеството не притежава МПС и към 20.09.2021 г. няма назначени на трудов договор лица. След направена проверка, се установява, че жалбоподателят разполага с открити банкови сметки в ТБ [фирма] и в ТБ [фирма]. С оглед тези обстоятелства налице е необходимост от налагане на предварителни обезпечителни мерки - заповор на банкова сметка в ТБ [фирма] и възбрана на недвижим имот, за да се предотврати извършване на сделки и действия с активите на ревизираното лице. Предпоставките, обуславящи налагане на обезпечителните мерки са съобразени от публичния изпълнител. Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 20.10.2021 г.

Установява се, че с Акт за прихващане или възстановяване /А./ № П-22221021146843-004-001/15.09.2021 г. на [фирма] е възстановена сума в размер на 2 222 674.49 лв., представляващ ДДС за възстановяване по СД по ЗДДС за м. 07.2021 г.

Представено е платежно нареждане /с нечетлива дата/, съгласно което [фирма] е превело по сметка на ТД на НАП С. сума в размер на 2 222 674.49 лв., с основание плащане по ПНПОМ изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г.

С постановление за частична отмяна на наложени обезпечителни мерки изх. № С220022-193-0000005/12.01.2022 г., издадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП С., частично е отменен запорът, наложен с ПНПОМ изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г., върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на [фирма], находяща се в ТБ [фирма], за сумата в размер на 2 222 674.49 лв. Частичната отмяна е поради преведена по сметка на ТД на НАП С. от [фирма] сума в посочения размер, представляваща обезпечение по ПНПОМ изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г. Запорът остава в сила за сумата от 918 289.57 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема следното от правна страна:

Жалбата е допустима, като подадена в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК и от надлежна страна.

Оспореното решение е издадено от директора на ТД на НАП – С. – компетентен орган съгласно чл. 197, ал. 1 ДОПК. Спазен е предвиденият в чл. 197, ал. 1 ДОПК 7-дневен срок за издаването му.

Процесното постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган – публичен изпълнител при ТД на НАП С., съгласно правомощията, определени в чл. 167 от ДОПК, в предвидената в чл. 196 от ДОПК писмена форма и съдържа посочените в същата норма задължителни реквизити.

Съгласно чл. 121, ал. 1 от ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. С оглед етапа на установителното производство, в който се налагат предварителните мерки, все още няма установени задължения по основание и по размер. Поради тази причина разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК изисква обезпечителните мерки да не спират и възпрепятстват дейността на ревизираните лица, от което следва задължение на публичния изпълнител да избере най-целесъобразните обезпечителни мерки, т.е. тези, които спрямо конкретната обезпечителна нужда, да не засягат права и законни интереси на субектите в по-голяма степен от необходимото за събиране на задълженията.

В процесния случай е налице отправено искане от ревизиращ орган, с което е направен извод, че събирането на предполагаемите задължения на дружеството ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Искането е мотивирано с обстоятелството, че дружеството не притежава достатъчно активи/имущество, които да позволят събирането на очакваните задължения. Ревизиращите органи обаче не са индивидуализирали ясно и конкретно, притежаваните от дружеството недвижими имоти, вкл. и тези, за които се твърди, че са обременени с тежести. Напротив, искането представлява бланков формуляр с напълно неясно съдържание относно наличието или липсата на изискани, съответно представени от дружеството данни за собствените му активи, като не е налице и изложение на фактите, установени при извършените от ревизиращите органи служебни справки в отделните публични регистри. Това обстоятелство изрично е посочено в процесното постановление - ревизиращият екип не е предоставил данни за налични и индивидуализирани активи, документи за собственост и местонахождение на активите, както и за балансовата им стойност. Същевременно, не са ангажирани доказателства, а и не се твърди от

приходните органи, че такива данни са изискани от ревизираното дружество, но не са представени.

В случая липсват посочени както конкретни данни за имущественото състояние на жалбоподателя, така и информация за дейността му и за наличието/ липсата на публични задължения, въз основа на които публичният изпълнител следва да извърши преценка дали е вероятност за затруднено събиране на предполагаемите вземания. Поради това следва да се приеме, че искането, въз основа на което е издадено ПНПОМ, не е мотивирано, с което е нарушено изискването на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. Със същото формално е посочено, че налагането на предварителни обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване на извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, но не се сочат никакви конкретни данни и доказателства в тази насока. Както ревизиращите органи, така и публичният изпълнител не са извършили анализ на вида и стойността на активите, собственост на [фирма], за да се прецени, кои от тях биха могли да послужат за обезпечаване на предполагаемите публични задължения и в какъв размер. Не са обсъдени и естеството, характера и продължителността на търговската дейност на ревизираното лице, неговото общо финансово и имуществено състояние, фискална история, в това число резултати от ревизии и проверки, наличието на други непогасени публични задължения, конкретни негови действия – например такива, които могат да се определят като препятстване на проверки, укриване на данни, извършено след възлагане на ревизията разпореждане с активи и др., въз основа на които да се направи обоснован извод, че без налагането на обезпечителните мерки събирането на вземанията, произтичащи от ревизията, ще бъде невъзможно или сериозно затруднено.

В допълнение на гореизложеното следва да се посочи, че мотивите на публичния изпълнител, възприети и от ответника, за липса на собствено имущество, достатъчно за обезпечаване на бъдещите вземания, противоречат на констатациите в представения по делото А. № П-22221021146843-004-001/ 15.09.2021 г. В същия е отразено, че съгласно представена оборотна ведомост към 31.07.2021 г., [фирма] притежава ДМА, отразени в сметка 201 Земя и терени, с обща отчетна стойност 16 795 848,62 лв. Също така с А. е констатирано, че към 15.09.2021 г. задълженото лице няма изискуеми задължения, събирани от НАП и срещу него няма образувани производства по принудително изпълнение. Причините, поради които информацията, съдържаща се в посочения А., не е събрана от ревизиращите органи и не е обсъдена в мотивираното искане, остават неизяснени, но липсата на фактически установявания, относно тези съществени обстоятелства прави невъзможна проверката за наличие на основанията по чл. 121, ал. 1 ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.

Според чл. 121, ал. 3 от ДОПК предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност. В случая компетентните органи след като са установили, че оспорваният притежава активи, не са посочили детайлно вида и стойността им, съответно не са анализирали имущественото му състояние, вместо което са наложили заповед върху банковите му сметки за пълния размер на предполагаемите вземания, заедно с възбрана върху собствен недвижим имот. Основателно е възражението на жалбоподателя, че наложеният заповед върху наличните и постъпващи суми по банковите му сметки,

сериозно затруднява дейността му, а е възможно да доведе и до спирането ѝ. При наличието на други активи, каквито дружеството притежава според ревизиращите органи и съгласно констатациите в А. № П-22221021146843-004-001/15.09.2021 г., налагането на заповед върху всичките му финансови ресурси представлява нарушение на разпоредбата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, тъй като несъмнено води до сериозно възпрепятстване на дейността и до пълно ограничаване на възможността за финансови плащания. Следва да се посочи, че налагането на обезпечителни мерки върху активи, които биха затруднили дейността на лицето е допустимо единствено при липса на други активи, с цел да бъдат защитени публичните интереси. В случая обаче не е налице тази хипотеза. Безспорно е установено, че [фирма] притежава ДМА, които съгласно оборотна ведомост към 31.07.2021 г. са с обща отчетна стойност 16 795 848,62 лв. С оглед липсата на данни за тези активи в мотивираното искане от ревизиращите органи обаче е невъзможно да бъде извършена преценка каква част от тях би послужила за обезпечаване на предполагаемите публични вземания, в случай на обоснована и доказана обезпечителна нужда.

По гореизложените съображения съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него ПНПОМ са незаконосъобразни, поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, поради което подлежат на отмяна.

Предвид изхода на делото и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по делото. Представени са доказателства за извършени разноски в размер на 2 450 лв., от които 50 лв. - платена държавна такса и 2400 лв. – платено адвокатско възнаграждение. Основателно е възражението на ответника, чрез процесуалния му представител, за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Съобразно чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, размерът на възнаграждението, определен в договор между адвоката и клиента, трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Настоящото дело е без определен материален интерес и съгласно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. минималното адвокатско възнаграждение е в размер на 500 лв. Като съобрази фактичката и правна сложност на делото, както и обема на осъществената правна защита и процесуално представителство, на основание чл. 78, ал. 5 от ГПК вр. § 2 от ДР на ДОПК, съдът приема, че справедливият и обоснован размер на адвокатското възнаграждение е 1 440 лв., в т.ч. ДДС, дължим съобразно § 2а от ДР на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. Поради това НАП следва да бъде осъдена да заплати на жалбоподателя разноски в размер на 1490 лв.

Воден от горното, Административен съд София - град, 3 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба, подадена от [фирма], ЕИК[ЕИК], Решение № ПО-100/14.10.2021 г., издадено от директора на ТД на НАП С., както и потвърденото със същото Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки изх. № С210022-023-0002584/20.09.2021 г., издадено от главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], ЕИК[ЕИК], сума в размер на 1490 (хиляда четиристотин и деветдесет) лв., представляваща разноси по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: